

Efterretning for Søfarende
Caroline S. af Svendborg

Nyhedsbrev nr. 46 - Oktober 2024

Formandens klumme

Efteråret er så småt ved at være over os, og i skrivende stund er der én planlagt tur tilbage med fiskefoder til Musholm. Det betyder, at Caroline snart går i hi, og Mandagsholdet er det primære omkring skibet. Forskelligt vedligehold bliver udført i de rolige efterårs- og vintermåneder.

Det har været et år med god beskæftigelse for skibet. Det har blandt andet budt på en tur til Vejle, hvor skibet deltog i Vejle Fjord Festival. Her havde Caroline åbent skib og sejlede adskillige ture med gæster på fjorden. Arrangementet var populært blandt de besøgende. Lad os håbe, at det kan gentages igen næste år. Det er en god måde at promovere skibet på og sprede kendskabet til foreningen endnu mere.

Alle rejser er blevet gennemført som planlagt. Det kommer nok ikke som den store overraskelse, at vejret har været den største udfordring og tilføjet de største - dog begrænsede - ændringer, der har været i år.

Årets syn er gennemført med Bureau Veritas. Det er en fornøjelse, når synet kan gennemføres så gnidningsfrit, som det blev gjort i år. Det skyldes først og fremmest indsatsen fra foreningens aktive medlemmer, der sørger for, at skibet fremstår ved-

ligeholdt og, at de forskellige systemer er opdaterede og i pæn stand.

I maskinen er der sket en større tilføjelse, idet der er installeret olieseperationsfilter til lænsevand. Her vil Lars Østergaard i den kommende tid melde mere ud omkring operation af systemet - til glæde og gavn for skib og miljø.

Skibets mand-over-bord arrangement er blevet opdateret og gør det nemmere at bjærge og hive vedkommende indenbords igen. Det blev testet her i sensommeren hvor et medlem frivilligt hoppede i sundet og lod sig blive løftet ombord igen.

I den forbindelse vil jeg også nævne, at det er rart at se disse ting blive øvet. Det er vigtigt, at mandskabet gør sig bekendt med deres brug. Selvom besætningsmedlemmerne har adskillige års erfaring i køjesækken, er det stadig vigtigt at sikkerheden er i top og, at besætningen handler hurtigt og korrekt i en skarp situation.

Når foråret igen melder sit komme i 2025, vil der i løbet af marts måned være planlagt en tur på bedding. Således, at inden sæsonen begynder, er skibet blevet rensat og bundsmurt. Det har været sundt for brænd-

stoføkonomien, set i bakspejlet fra de foregående år med høje brændstofpriser. Der er også par små jobs på skroget, der skal klares i samme forbindelse.

Selvom der ikke foreligger et regnskab endnu, og de sidste afregninger for fiskefoderrejserne endnu ikke er gjort op, så ser økonomien fornuftig ud og sikrer skibets fortsatte drift næste år også.

Til sidst vil jeg gerne sige tak til alle medlemmer for jeres støtte og indsats i 2024. Alle sponsorer og medlemmer bidrager til foreningens fortsatte eksistens. En særlig tak til bemandingschef, bestyrelsesmedlemmer, besætningsmedlemmer, samt medlemmer af Mandagsholdet, der alle gør skibets fortsatte drift og vedligehold muligt.

EN STOR TAK TIL JER ALLE!
Brian Jensen
Næstformand

Udgiver: Foreningen Caroline S - næste nyhedsbrev

Næste nummer udkommer marts 2025 - input senest 1. marts 2025
Redaktør Niels Strand Nielsen, tlf. 28 92 45 75, nielsstrand@gmail.com
Stefan H. Andersen, tlf. 20293949, stefan@harbograf.dk eller til
Ansvarshavende Troels J. Ankerstjerne, tlf. 21 49 24 29, troels@ankerstjerne.one
Besøg hjemmesiden: www.caroline-s.dk - og følg os på Facebook

Kontingent 2025

På generalforsamlingen i april blev vedtaget uændret kontingent for 2025 på kr. 300.

Kontingentet vil blive opkrævet ved udsendelse af mail til medlemmerne i januar 2025, hvori en såkaldt FI-kode bliver angivet.

Medlemmer har tidligere år "frivilligt" indbetalt kontingentet allerede i december/ januar.

Vi beder om, at man afventer med kontingentbetaling indtil opkrævningen er modtaget, da det ellers kasserer og medlemsadministrators arbejde betydeligt.

Alle medlemmer bedes være opmærksomme på at meddele ændringer i både post- og e-mailadresser til medlemsadministrator på tortran@outlook.dk.

Da forfatteren gik om bord

I min debutroman lod jeg revisoren Torben Eriksen gå om bord på en ældre, russisk olietanker, stævne ud fra Rotterdam og siden hen gå i land i Marseille. Ikke ligefrem hverdagskost for en revisor, men i en roman kan alting lade sig gøre, for bogen er dybest set forfatterens legeplads. Det værste er bare, at man som forfatter bliver så pokkers misundelig, når man lader en romanfigur opleve alt det, man selv sidder og dagdrømmer om. Men nu, langt om længe, er jeg blevet misundelsen kvit, fordi jeg endelig selv fik chancen.

Således var det ikke uden spænding, at jeg en sen aften i Maj kørte gennem Svendborgs gader i retning af havnen, med tre dages proviant læsset ind bagi min stationcar. Og

der lå hun så. Ovre på den anden side af det blæksorte vand. 'Caroline S' – som skulle være mit hjem de næste par døgn. Jeg var omsider trådt i revisorens fodspor.

Den slags sker kun, når man er heldig, og mit held er, at jeg som barn boede i Tokyo på samme tid som Niels Strand Nielsen; og at mine forældre blev gode venner med netop Strand Nielsens. Ufattelig mange år senere var det netop Niels der i en telefonsamtale sagde "Jeg tror godt, at du kan komme med som hovmester, Lars"; og derfor var det også Niels der mødte mig på landgangsbroen den aften.

Reelt set anede jeg ikke, hvad jeg gik ind til. Kun at jeg skulle lave mad til skibets besæt-

ning, tre måltider om dagen, og at der skulle være rigeligt af det. Men hvor meget spiser søens folk? Jeg fantaserede om store, stærke mænd med hula-hula-piger tatoveret på grove overarme; og forestillede mig, at de kunne sluge en velvoksen fiskefrikadelle i én mundfuld. For det er det, vi gør, vi forfattere. Vi fantaserer og bilder os ting ind, og tror sågar på det.

Med al min megen proviant stuvet af vejen i kabyssen, gik Niels og jeg til ro. Jeg nappede den nederste køje i et af forskibets to aflukke, og lå i mørket og lyttede til de små skvulp, der blidt puffede til det mægtige

jernskrog. Jeg husker ikke, om jeg drømte noget den nat, men hvis jeg gjorde, har jeg sikkert ligget arm i arm med Torben Eriksen. For revisorens eventyr ville næste morgen blive mit, når alle trosser blev kastet og Caroline S. stævnede ud med kurs mod Haderslev havn.

Hula-hula-pigerne så jeg aldrig. Men sømænd var kabyssen fuld af. Alle oppe i årene og alle med det særlige kendetegn, at de ubesværet gik i ét med skibets rullende, vuggende eller gyngende bevægelser. Som var deres indre balancesans nøje blevet programmeret til en verden ude af vater,

hvor horisontlinjen kun sjældent er vandret streg. En flok forklædte balletdansere – let på tå – i en evig dans med havets lune; hvad enten Caroline S. brød de svageste krusninger eller pløjede sig gennem skumtoppene.

Flokken var sultne, når de samledes om bordet i min kabys. Og jeg siger 'min', fordi jeg allerede den første morgen fik en stærk fornemmelse af, at det var sådan, det var. Hovmesteren tilhører kabyssen, og omvendt. Bænket om bordet gik snakken mellem besætningsmedlemmerne, og den nyankomne hovmester blev ualmindelig godt under-

holdt af såvel røverhistorier og søfartshistorier, som alle mulige andre historier. En snakkesalighed og et højt humør der fyldte det lavloftede rum, alt imens jeg passede mit, skrællede et løg til silden eller lige gav fiskefrikadellerne det sidste på panden. (Og nej, ingen slugte dellerne i én mundfuld)

Jeg indså hurtigt, at tiden var knap imellem måltiderne. Når alle mand havde stillet sul-ten, ventede opvasken i en køkkenvask på størrelse med et A4-ark, og dernæst skulle det næste måltid forberedes. Laver man en skudefuld Spaghetti Bolognese til aftens-

mad skal der hakkes, snittes og steges timer i forvejen – så Bolognesen når at hvile sig, inden sømændene igen indfinder sig og sætter den til livs. Tjansen i kabyssen var en fuldtidstjans, ansvaret for maden var mit, og rygraden i en skibsbesætning er vel netop, at hver mand passer sit.

Når jeg tænker tilbage på sejladsen i Maj, ser jeg ofte det åbne køje over køkkenvasken, som konstant stod på vid gab. Det lille, cirkelrunde felt blev den luge, hvor igennem jeg tog bestik af vores kurs, så fjordskrænterne glide forbi, så bropiller forsvinde agterud, og så solen gå ned. Køjets lave placering i skroget løftede havoverfladen op i min øjenhøjde, og gav en underfundig fornemmelse af at arbejde i et køkken der reelt lå under vand.

I Haderslev lastede vi fiskefoder, ikke alt kunne være i lastrummet, og derfor blev de resterende, hvide bigbags surret fast ude på dæksplankerne. I tusmørket samme aften lignede de gigantiske soft ice-toppe, da vi gik op gennem Lillebælt og jeg drak dagens sidste krus kaffe oppe på broen. Instrumenterne, skærmene og radaren lyste op i den lille kommandocentral, Middelfart og broen nærmede sig, og jeg forstod pludselig, hvorfor søfolk stikker til søs. For herude på Caroline S. er der en egen verden, og resten af verden ligger inde på land. Et ukompliceret åndehul og en flydende time-out fra tilværelsen som sådan.

Det gamle fragtskib emmer af en anden tid. Interiøret er velbevaret og vidste man ikke bedre, kunne man snildt bilde sig selv ind,

at vi sejlede rundt i 1950'erne. Men da vi når frem til de flydende pramme ved Musholm, er vi i den grad tilbage i nutiden. Som mægtige science fiction-konstruktioner ligger de topmoderne pramme i den østlige del af Storebælt, men de firkantede klodser kunne lige så vel stå på Mars, og måske dér tage sig endnu mere naturlige ud. Vores medbragte fiskefoder hejses fra skib til pram, tømmes i ned i ståltankenes dyb, og inden længe har skipper sat kursen sydover, for Caroline S. og besætningen og grønsbollingen af en hovmester skal alle hjem til Svendborg.

På sin vis måtte turen godt have varet en uge. For så stor en oplevelse var det. På den anden side gik jeg drøntræt fra borde, fordi jeg ikke er vant til at sove kind mod kind med et jernskrog, der pløjer sig fremad gennem rum sø; alt imens ankerkæden også blander sig og banker på. Men tilbage står, at min tur med Caroline S. indfrie al den eventyrlighed, der for mig knytter sig til sømandsfaget. Og langt om længe lykkedes det mig til fulde at forstå, hvorfor jeg med nogle beslutsomme tryk på et tastatur valgte at sende en revisor ud på åbent hav. For derude er der en verden som ingen anden.

Tak for turen – til Niels og hele besætningen. Og skulle nogle få lyst, så stillede jeg et eksemplar af romanen om den vildfarne revisor – på en hylde i skibets salon. På den måde sejler Torben Eriksen stadig og går forhåbentlig aldrig i land.

Af skribent Lars Hauk

Flag over top i Vejle

Tjah - Som Dronning Margrethe sagde til kaptajn Vilhelm Hansen på skoleskibet "Danmark" på hjemkomst-rejsens sidste sømil fra Helsingør til Langelinie: "Min far lærte mig, at et skib under gang ikke har signalflag over toppene". Der gik et minut eller så, mens Vilhelm Hansen åbenbart hurtigt havde fat i VHF'en til fiskeriøvelsesskibet "Lars A. Kruse" ude om styrbord med alle signalflag oppe for at gøre skoleskibets hjemkomst lidt mere festlig. Flagene faldt pludselig som blade i efterårsskoven.

Det er ikke så nemt at navigere sikkert rundt i nautisk etikette, når man befinder sig i et gøgleri-univers med alskens blandet indhold. Med bedste hensigter om at få mest mulig opmærksomhed blev alle signalflag sat under Carolines deltagelse i Vejle Fjord Festival 2024. Det var da en festlig udklædning til lejligheden, og det var med til at

promovere Carolines tilstedeværelse i havnemiljøet. Syntes besætningen - og faldt i samme fælde som åbenbart andre søfolk før dem. I følge Dronningen.

Sociale medier sladrer. Mobiltelefoner dokumenterer. Billeder af skibet under sejldes på Vejle Fjord måtte nødvendigvis afstedkomme kommentarer fra indsigtfulde folk med maritim tilknytning. I hvert fald modtoges fra Carolines tidligere reder på Samsø, Per Rungholm, en venlig, formanende kommentar. Den gamle reder er en still-going-strong skarp iagttagelse - med gode anekdoter oppe i ærmet. Så kom den her om vor nu abdicerede, tidligere monark, som, man ved, er et vidende og skarpsindigt menneske på mange områder - åbenbart også ud i den maritime verden.

Niels Strand

Håndsrækning med rekruttering

Georg Stage Foreningen havde et par gamle drenge udstationeret i Vejle under byens fjordfestival, hvor Caroline også deltog. Formålet for begge foreninger var at skabe mest mulig opmærksomhed omkring frivilligt arbejde med foreningernes respektive skibe. Det afholdt ikke vore kollegaer fra uopfordret at give vort skib særskilt opmærksomhed.

Vi har klippet i de to missionerende "drenge" afrapportering til deres forenings medlemmer. Her læses virkelig en meget præcis præsentation af Caroline-projektet og dets muligheder for ældre søfolk med nostalgiske anlæg. Vi kunne ikke selv have udtrykt os bedre.

Tak til sejskibsdrengene, Palle og Bjørn!

Vi benyttede også lejligheden til at besøge Caroline S af Svendborg, som var i Vejle for at sejle med festivalgæster. Skipper på Caroline S var såmænd et af vores aktive medlemmer, Eivind Kristensen, som straks indrullede os i besætningen, så vi sejlede med en tur på fjorden. Caroline S er ejet af Caroline S foreningen i Svendborg og bemannes hovedsagelig af tidligere sejlene, nu pensionerede søfolk. Sejladser er vederlagsfri men giver et fantastisk kammeratskab og sammenhold. Kost- og rejseudgifter betales efter regning. Udmønstingsperioderne er nok de korteste i den danske handelsflåde, nemlig generelt 2-3 dage. Har du lyst til at sejle med, så gå ind <https://caroline-s.dk/>, de har brug for mandskab.

Sikkerhedsbrifing inden vi sejlede ud på Vejle Fjord.

Bemanding

Min hustru bemærker, at sejladssæsonen 2024 er forløbet anderledes, hvad angår mandskab. Nuvel så! En sådan kvalificeret udtalelse fra en nærtstående iagttager kan ikke forbigås uden nærmere eftertanke. Når det nu er sagt, og jeg ikke selv har fornemmet det i nuet, må jeg trods alt indrømme, at opgaven med at sammensætte besætninger har været - om ikke gnidningsfri - så meget nemmere end årene forud. Jeg husker kun en enkelt stresset situation, hvor der skulle bruges mange timer på at kontakte folk. Og, der var ikke et eneste tidspunkt, hvor det brændte på for alvor.

Det betyder vel, at anstrengelserne med at finde frem til nye medlemmer har båret frugt i tilfredsstillende grad. Det skal så fremhæves, at vejret har været med os i år. Der har praktisk talt ikke været uventede aflysninger af last eller behov for omgruppering af besætninger på grund af ugunstige forhold ved Musholm - voldsom vind og sø eller pludselige ændringer i havvandets temperatur. Ydermere er Musholm-ledelsen blevet bedre til at give os mere præcis fremadrettet information om forventede afskibninger.

Vi har haft tilgang i alle tjenestegrene, og frafald har været begrænset. Uanset ressourcer, vil det altid være som at lægge en kabale og tænke innovativt. Stærkest står vi rustet med maskinmestre. Styrmandsgruppen ser umiddelbart lovende ud. Flere hovmestre kan vi snildt finde plads til.

Det er tanken at arrangere et mandskabsmøde i løbet af vinteren. Der er gennemført mange nye tiltag på skibet. Ikke mindst vil nye medlemmer have nytte af at møde kollegaer og få en stemme i kredsen..

Velkommen til alle nye medlemmer og tak for jeres bidrag i første sæson. Tak ligeledes til alle old-timers, der vedvarende, trofast støttede op. Bemandingsafdelingen håber naturligvis at se jer igen i aktion i næste sæson. Hvis nogen forventer ikke at kunne være med, må man meget gerne give mig et praj, inden vi starter op igen i 2025.

Niels Strand

Præcisionsnavigation

Dagens fangst

Samarbejde uden alder

Hovmesterens fristelse

“Solskin om bord”

Det er en sejlivet, romantisk skrøne, at kaptajnen på et dansk skib kan vie danske statsborgere - i rum sø eller i fremmed havn; ej heller i dansk havn. Et fåtal af lande tillader dansk kaptajns vielse, men det kræver formel registrering i hjemlandet. Historisk set forholdt det sig anderledes. Engang var det muligt - men kun i nødstilfælde.

Betingelserne var således ikke opfyldt på en fortryllende sommerdag i august for det par, der havde udset sig Caroline S. til den rituelle handling ved Svendborgsund. Men, den lokalt udpegede giftefoged stod inde for det retslige grundlag, og skibet udførte - samtykkende og med glans - sin rolle som platform for vielsen.

Forsiden

Denne monumentale konstruktion må være Danmarks ubestridt mest storslåede skue.

Behøver motivet mon en nærmere introduktion? Næppe for Caroline-søfolkene, der uge efter uge passerer under Storebæltsforbindelsens østbro og får en ubeskrivelig oplevelse - helt gratis - hvilket alle brugerne af broen til hjul må betale for i dyr broafgift - for til gengæld så slet ikke at opleve broens storhed. Hvor heldig kan man være? Uanset, hvor mange gange brofaget gennemsejles, bliver man udelt betaget af broen hver eneste gang.

For år tilbage var Carolines mest anvendte retur-rute fra Musholm via vestbroens gennemsejling. Det var med fremherskende NV-lig vind og sø ofte behæftet med det tomme skibs ubehagelige rulning, indtil man var i læ af lavbroen. Typisk sammenfaldende med indtagelse af den længe imødesete frokost. Ruten, der nu rutinemæssigt

ved afgang fra Musholm meldes ind til Vessel Traffic Service Storebælt lyder “Svendborg via Østbroen og via Kobberdyb”.

Ny kajplads i Haderslev

Det meste af sæsonen-2024 har skibet været forvist fra den ellers faste anløbsplads ud for Saltlageret på Kulkajen, der var konstateret undermineret og trængte til genopretning. Honnørkajen inderst i Haderslev Havn har været det midlertidige udskibningssted. Ikke det mest hensigtsmæssige på grund af

mere fodgænger- og cyklistfærdsel i området. Til gengæld fik beboerne i udsigtslejlighederne tæt på lidt mere liv og aktivitet i deres umiddelbare nærhed, og skibets mandskab oplevede andre omgivelser i havnen.

Afslutning af projekt ”levetidsforlængelse”

Fra marts 2023 til juni 2024 er gennemført en omfattende ”levetidsforlængelse” af skibet, der samlet er løbet op i 1,9 mio. kr.

Projektet er blevet finansieret ved flotte donationer fra A.P. Møller Fonden på kr. 600.000 og Fonden for Fynske Bank med kr. 200.000, mens vi selv med egne optjente midler har kunnet bidrage med kr. 1,1 mio.

I den samlede udgift indgår foruden stålarbejder på skrog og dæk udgifter til tekniske fornyelser og anskaffelser for at opfylde nutidens krav til sikkerhed og sikker sejlads.

Nyt Inergen brandslukningssystem til ma-

skinrummet er sammen med nyt PA-anlæg til opkald af alle ombordværende også med til at højne ombordværendes sikkerhed.

Flere navigatører var skeptiske forud for anskaffelsen af Ecdis-anlægget, men med god instruktion og oplæring – ikke mindst fra dygtige navigatørstuderende fra Simac er alle nu glade for at bruge anlægget.

Mangler vi så mere? Tja, måske var det til næste år tiden at udskifte fadølsanlægget på agterdækket, så vi undgår de tunge fustager, samt nedsætte risikoen for fejlpåfyldning ved bunkring !

Torben Tranberg

Mandagsholdet

Hvordan har Mandagsholdet brugt sin tid siden forrige statusrapport? Vi startede ud i april med at sejle en kort prøvetur. Derefter har skibet haft travlt med fodersejladserne til Musholm samt en hel del lokale sponsor- og charter-ture. Og, så "udlånte" vi hende til turistsejlad på Vejle Fjord. Fra januar til oktober har motoren kørt cirka 700 timer.

Det har bevirket, at vi har haft nogle små reparationer undervejs; såsom:

- Ventil og rør på søvandsrør, som var lidt svært at arbejde med (spørg bare Bent)
- Skiftet laderelæ på hovedmotorens dynamo (generator)
- Samt senest et nyt tærehul i søvandsrøret mellem

lem søfilter og ventil for søvandspumpen på hovedmotoren

Desuden har vi lavet følgende vedligeholdelsesarbejder:

- Skiftet brandstuds på nødbrandpumpens sugeside (den gamle var meget tæret)
- Udskiftet brand/spulevandsrør på maskinrummets forkant
- Monteret nye trappetrin til styrehusets tag; de sidder nu på maskindøren i casingen
- Reparation af stativet til ankerspillets motor
- Fået lavet lys i styremaskinen agter (LED lys monteret af vores elektriker fra Vindeby)

Det nye slam/oliefilter er installeret. Vi er i gang med test og afprøvning. I de kommende uger vil

Mandagsholdet tage sig af lænsning, så vi kan få udstyret prøvet under forskellige

forhold. Det er et selvstændigt system og på ingen måde forbundet med det

eksisterende ballast- og lænsesystem. Det nye filter er ene og alene beregnet til at sikre, at skibet ikke "sviner" havmiljøet med oliekoncentrationer på over 15 PPM. Systemet er sikret, så end ikke fejlbetjening kan forårsage en forurening af havet. Det blev især testet efter Musholm-22 turen, hvor skibet returnerede med hul på et søvandsrør. Nu henstår så bare at få udfærdiget en god instruktion samt at finde ud af, hvordan vi fremadrettet, løbende kommer af med den slat olie, som forbliver tilbage i sumpen. Flere detaljer vil tilgå aktive, sejlede medlemmer direkte.

Nu til vinter og foråret skal vi igen i dok for at

få smurt bunden, så olieforbruget kan fastholdes som i år. Medens skibet er ude af vandet har vi enkelte småting; såsom:

- Reparation af tærehuller under dørene i casingen
- Reparation af små tæringer i SB ballasttank (konstateret ude i lastrummet under det årlige klassesyn)
- Måske også overhaling af topstykker på hovedmotor (skal laves af Petersen & Sørensen)

Hertil skal ikke undlades at rette en STOR TAK til alle folkene på Mandagsholdet for deres indsats, samt til alle besætninger inklusive mestrene, hvis indsats har muliggjort, at Caroline S. har sejlet uden problemer hele sommeren.

Hans Aage Andersen

“Slaget i Storebælt”

Caroline kom uforvarende og tilfældigt tæt på dagens absolut varmeste breaking-news-historie i pressen den 4. april, da skibet var på vej til Svendborg efter udlosning ved Musholm om formiddagen. Artiklen klipet i JydskeVestkysten den følgende dag beskriver udmærket hændelsesforløbet. JV var blot et af mange medier, der søgte kontakt til skibet, som man åbenbart havde lokaliseret som den tættest liggende og bedst informerede kilde til en god historie. Stort set hele den danske presse - dagblade og TV-kanaler - trængte sig på med delvist forudindtagne, dramatiske forestillinger om,

hvad der foregik ude på søen. Der var påsket lidt en stemning op af et igangværende søslag med Caroline som et ufrivilligt, truet objekt på et for skib og besætning risikofyldt sted. Oplevelsen af voldsomheden i pressens sensationshunger var større end at være tæt på noget farligt - som jo ikke var farligt. Det paradoksale var, at skibe og fly var forment ophold tæt ved broen, hvorimod vejtrafikens køretøjer i tusindtal meget tættere ved den formodede missilbane uhindret fortsatte kørslen over broen.

Niels Strand

Svendborg-skib blev fanget af missil-varsel ved Storebæltsbroen

De frivillige på coaster fra Svendborg fik torsdag pludselig besked om, at de ikke måtte sejle under Storebæltsbroen.

David Bernick
dobbeltsidig

Coasteren Caroline S fra Svendborg landede torsdag eftermiddag midt i den lidt tilspidsede situation i Storebælt, da bøllet blev spærret for passage til vands og i luften, efter der var opstået en fejl på en løfteraket til et harpoon-missil ombord på fregatten Niels Juel. Skibets besætning, der udelukkende består af frivillige

se søkrydende folk, var på vej tilbage til Svendborg, efter de havde været en tur i Haderslev for at hente fiskefoder, som skulle fragtes til Musholm i den nordlige ende af Storebælt.

Efter lodningen på Musholm lagde skipper John Vestergaard og styrmand Niels Strand Nielsen kurs mod Svendborg.

Niels Strand Nielsen forklarer, at da de nærmede sig Storebæltsbroen skulle de ifølge den helt normale procedure oplyse, hvilken rute,

Caroline S var på vej fra Musholm til Svendborg, da besætningen fik at vide, den ikke måtte sejle under Storebæltsbroen. Arkivfoto: Søren Stidsbø Nielsen

de havde lagt for turen under broen.

- Det skal man altid inden

gennemsejlingen, men her blev vi bedt om at opholde os på nordsiden af broen. Det

blev ikke uddybet hvorfor, men vores opgave er sådan set også bare at forholde os til det, vi bliver bedt om og så følge anvisningen, siger Niels Strand Nielsen, der efterfølgende fik at vide, at der formentlig ville gå op mod tre timer, inden Caroline S kunne sejle videre.

Her valgte Niels Strand Nielsen og skipper John Vestergaard at bede om lov til at ændre kurs og sejle under lavbroen mod vest. Den del var nemlig ikke spærret for passage.

- Tre timer er jo lang tid, og Caroline S kan iet gå under lavbroen. Der er fire meter op fra mastens top, så det er ikke noget problem, forklarer Niels Strand Nielsen, der un-

dervejs i forløbet har været helt rolig og beskriver turen som udrumsk.

- Der fulgte jo ingen forklaring med beskeden om at vente. Det var først, da vi tjekkede medierne, vi fandt ud af, hvad der foregik. Derfor har vi været relativt uberørte af situationen, konstaterer Niels Strand Nielsen.

Styrmanden understreger da også, at det væsentligste var at følge ordren fra myndighederne. Og så i øvrigt koncentrere sig om at sejle.

- Ja, telefonen begyndte jo at lime, men i første omgang koncentrerede vi os om opgaven med at følge den nye kurs og komme godt sydover, siger han.

Åbent brev fra kabyssen

Til forhåbentlig inspiration for andre har nyt medlem, Jørgen Christiansen, Præstø, reflekteret over sin hovmester-debut i maj måned

Som adviseret følte jeg behov for at sætte nogle ord på mine indtryk fra denne første tur som ene kok i kabyssen.

I efteråret var jeg på en Musholm-testtur og fik en perfekt intro til opgaverne som hovmester af Henrik Lemke. Det var skam da en udmærket tur med masser af nye indtryk. Tilstrækkelig interessant til at jeg fik lyst at prøve kræfter med opgaven som selvstændig hovmester.

At jeg uopfordret sætter mig til tastaturet for at fastholde nogle indtryk fra min første "soloflyvning" i kabyssen, har en enkel årsag.

Denne tur hævdede sig oplevelsesmæssigt flere sømil over min første sejlads.

Som et nysgerrigt, søgende menneske har jeg naturligt tænkt over hvorfor ?

Hvad var anderledes ? Hvilke store og små ting gjorde netop denne tur speciel for mig ? Nogle af tankerne - de vigtigste - deler jeg hermed ud af.

Henrik L delte rundhåndet ud af sine erfaringer. Bl.a. husker jeg udtalelsen, at "man" allerede under det første morgenbord fik en rigtig god fornemmelse af, om dette ville blive en god eller blot jævn tur. Henrik havde sgu ret.

Jeg oplevede en fin stemning og venligt imødekommende modtagelse af og fra alle, således som I efterhånden dukkede op. Selv ankom jeg naturligvis som den første dagen før. Den venlige stemning holdt sig.

Og helt modsat min første tur blev der uopfordret tilbudt hjælp i kabyssen til afrydning, opvask, støvsugning m.v. Selv skipper tog en opvask. Faktisk to.

Et virkelig godt signal. Alle opgaver ombord er nemlig værdige og skal udføres - før eller senere.

Besætningen kan attestere, at hovmesteren knoklede under hele turen, så det var ikke fordi, jeg pludselig blev arbejdsløs, at jeg særligt nød denne tur.

I ombord bidrog blot til at tilkendegive, at hovmesteren ikke blot var et tyende, som måtte tåles, men et ligeværdigt medlem af besætningen.

Det gjorde forskellen og bidrog til lysten til at forkæle Retur.

Så fra kabyssen skal lyde en stor og dybfølt tak til "min" besætning for jeres måde at være - og være sammen - på. I var alle med til at gøre denne tur magisk og mindeværdig for mig. Faktisk tror jeg ikke, Caroline S kommer til at give mig en bedre oplevelse, - ever.

Men jeg er åben og parat til at give hende og hele det sejlede mandskab en chance for at ændre min opfattelse. Tro mig... Det er en win-win effort.

Jeg tror faktisk på, at hver eneste hovmester vil bakke mig op i dette synspunkt.

God vind og en dejlig sommer til alle omkring Caroline S.

Bedste hilsener // jørgen christiansen

Sponsorarrangementer

Alle vore sponsorer har ret til en årlig "Sponsor tur"

på et tidspunkt, de selv vælger, dog helst fredag, lørdag eller søndag.

Selve sejladsen er omkostningsfri, det eneste der betales er den ønskede foræring.

Støt vore sponsorer! - De støtter os!

Servicesponsorer:

J. Ring-Andersen
Skibsværft

PETERSEN & SØRENSEN
MOTORVÆRKSTED A/S

TONNY MADSEN ApS
Vognmand

Økonomiske sponsorer:

Tranberg
Revisionsaktieselskab

NAVTEAM
Professional Marine Electronics

Nordic Marine
Consult A/S

Broderne Dahl a/s

Svendborgsund
www.restaurantsvendborgsund.dk

Ask Askholm
SVENDBORG

KONGSBERG

Hjarbæk Klubben

JClausen ApS

Kurt Høst Petersen
Pædagog Marinehjemmeværnet
MHV911 / BOPA Dragør

Tænkeboxen
Horsens

trykteam
det grafiske univers

J. P. KLIMBERG & CO. A/S

DANSK DIA-BOR A/S
Nordbirkvej 1, 5240 Odense NØ

Officers Club
v/ Ole C Jørgensen

KEOFITT
WORLD LEADERS IN STERILE SAMPLING™

Blowing Bubbles

KISTLER
measure. analyze. innovate.

CAMOZZI

Automation

LONG ISLAND HOLDING ApS

CBJ Ejendomme ApS

Firmamedlemskab

Human Manual Data
Restaurant Børsen
Ole Bang Jensen

Svendborg Museum
Svendborg Søfartsskole
Svendborg Marineforening
Postbåden Hjortø

Erik Jørgen Bodal
Rederiet Rousing
A/S Sv. Å. Jacobsen